

Arrest

nr. 92 154 van 26 november 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 26 juli 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 juni 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 17 september 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 oktober 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat D. SELY en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 14 juni 2011 het Rijk binnen en diende op 16 juni 2011 een asielaanvraag in. Op 26 juni 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U beweerde de Somalische nationaliteit te bezitten, afkomstig te zijn uit Bulla Gadud en te behoren tot de clan Wardeey (< Dir).

Toen u ongeveer 20 jaar oud was huwde u met I.N.M. (< Wardeey < Dir) te Bulla Gadud. Uw echtgenoot, I.N.M. was werkzaam als koranleraar in Bulla Gadud.

Op 31 maart 2011 kwamen leden van Al-Shabaab naar de koranschool voor uw woning alwaar uw echtgenoot koranleraar was. U, uw echtgenoot, uw kinderen, Khalid en Kheyre, alsook buurkinderen waren op dat moment aanwezig. Al-Shabaab vroeg de kinderen toe te treden tot hun groepering. Alle kinderen begonnen te wenen. Al-Shabaab ging vervolgens zonder meer weg aangezien op dat moment een conflict uitbrak in Bulla Gadud tussen burgers die wilden verhinderden dat jongeren gerekruteerd werden en Al-Shabaab. Op 1 april 2011 kwamen leden van Al-Shabaab naar uw echtelijke woning. Ze vroegen uw zonen, Kha. en Khe. toe te treden tot Al-Shabaab doch uw zonen weigerden. Hierop werden uw kinderen Kha. en Khe. gedood door Al-Shabaab. U werd geslagen met de achterkant van een geweer. Even later arriveerde uw echtgenoot thuis alwaar hij u gewond aantrof. Uw echtgenoot begroef Kha. en Khe.. Even later, eveneens op 1 april 2011, besloot uw echtgenoot, I.N.M. met 4 van jullie kinderen, meerbepaald Mar, A., N. en Mah. te vluchten naar een u onbekende bestemming. U bleef achter in Bulla Gadud met uw dochter Bilan. Even later, eveneens op 1 april 2011, kwamen leden van Al-Shabaab u en uw dochter Bilan arresteren. Er werd u gevraagd alwaar uw echtgenoot en de andere kinderen zich bevonden. Al-Shabaab wilde hen immers rekruteren. U en Bilan werden afgevoerd naar een detentieplaats van Al-Shabaab in Afmadow. U was ongeveer 2 weken in de detentieplaats van Al-Shabaab wanneer u aan het koken was en uw been verbrandde. U werd door Al-Shabaab terug gebracht naar uw woning in Bulla Gadud alwaar u gezegd werd dat ze één week later vrouwen van Al-Shabaab zouden sturen die uw dochter Bilan moesten besnijden. Eén week later verstopte u zich bij de burens terwijl u zag dat Al-Shabaab vruchteloos naar uw woning kwam om uw dochter, Bilan, te besnijden. Al-Shabaab zette uw woning in brand. U verliet Bulla Gadud met uw dochter Bilan op 1 juni 2011 en reisde naar Nairobi. Op 14 juni 2011 reisde u met een vlucht van een u onbekende luchtvaartmaatschappij naar België. U vroeg asiel aan op 16 juli 2011.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw ‘vrees voor vervolging’ in de zin van de Vluchtelingenconventie of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Met betrekking tot de door u ingeroepen “vrees voor vervolging” in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie kan volgende bedenking worden gemaakt. U heeft het niet aannemelijk gemaakt dat u werkelijk de Somalische nationaliteit zou bezitten. Zo verklaarde u tijdens uw gehoor voor het Commissariaat-generaal dat u geboren werd in Bulla Gadud (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (verder CGVS) dd. 12 juni 2012, p. 2), momenteel 36 jaar oud bent (p. 2) en gedurende uw ganse leven ononderbroken in Bulla Gadud woonde tot u Bulla Gadud verliet (p. 2).

Ten eerste dient er te worden opgemerkt dat volgens de door u gegeven plaatsbepaling van Bulla Gadud (p. 4-6) er van uit dient te worden gegaan dat het door u bedoelde Bulla Gadud overeenkomt met de plaats Gaduud zoals beschreven op diverse landenkaarten waarover het CGVS beschikt (zie informatie in administratief dossier).

Desalniettemin laat uw geografische kennis over uw beweerde regio van herkomst, Bulla Gadud, te wensen over.

Zo verklaarde u dat Bulla Gadud gelegen is in de regio genaamd Lower Juba (p. 2) en somde u diverse dorpen en steden op die in de onmiddellijke omgeving van Bulla Gadud zouden gelegen zijn (p. 4-5). Wanneer de interviewer van het CGVS u echter vroeg “Kan u volgende door u genoemde plaatsnamen situeren: Jamame, Badhaade, Hagar, Yoontoy, Luglaw, Goobweyn, Kismayo, Wargoy, Baar Sunguni, Sunguni, Quman, Fagan, Mukambo, Qamsuma, en Jilib?” (p. 5) repliceerde u echter simpelweg geen richtingen te kennen (p. 5). Bovendien kan worden opgemerkt dat diverse door u genoemde plaatsen die in de onmiddellijke omgeving van Bulla Gadud zouden gelegen zijn zoals Jamame, Badhaade, Afmadow, Kismayo en Jilib hoofdplaatsen van administratieve districten binnen de regio Lower Juba zijn en respectievelijk ongeveer 30 km, ongeveer 100 km, ongeveer 60 km, ongeveer 20 km en ongeveer 50 km verwijderd liggen van uw woonplaats Bulla Gadud (zie informatie in administratief dossier) hetgeen de indruk wekt dat u weliswaar ingestudeerde plaatsnamen kan afdreunen doch geen doorleefde kennis van de door u beweerde woonplaats, Bulla Gadud, tentoon kan spreiden. Dit blijkt ook wanneer de interviewer van het CGVS u vroeg om dorpen tussen Wargoy en Bulla Gadud te benoemen (p. 6-7) en u in plaats daarvan wederom een opeenvolging van dorpen opnoemde (p. 6-7) en hier – nadat de interviewer van het CGVS u om verduidelijking vroeg – aan

toevoegde dat u in feite wederom de namen van dorpen rondom Bulla Gadud gaf (p. 6-7) hetgeen geen antwoord op de vraag was. Naast de vaststelling dat u meermaals niet antwoordde op de gestelde vragen wijzigde u bovendien meermaals eerder afgelegde verklaringen. Zo verklaarde u aanvankelijk dat tussen Bulla Gadud en Afmadow 2 plaatsen gelegen zijn, meer bepaald Qooqani en Dhoobley (p. 5) waarna u dan weer herhaaldelijk – en bovendien foutief - stelt dat er geen enkel dorp is gelegen tussen Afmadow en Bulla Gadud (p. 5). Verder beweerde u geheel verkeerdelijk dat Afmadow en Jamame gelegen zijn tussen Bulla Gadud en Badhaadhe (p. 5) (zie informatie in administratief dossier). Uw vergoelijking voor deze anomalieën “Ik werd geopereerd en mijn geheugen is slecht” (p. 8) kan echter niet in aanmerking worden genomen aangezien u verduidelijkte dat u een maagoperatie en operatie aan uw rechterbeen onderging (p. 8) hetgeen niet onmiddellijk uw foutieve, ontwijkende en steeds wijzigende verklaringen kan verklaren en evenmin gestaafd wordt door het door u voorgelegde medisch attest (cf. infra) dat slechts melding maakt van een littekenbreuk (zie informatie in administratief dossier). In het licht van het geheel van uw verklaringen over Bulla Gadud is het tevens quasi onmogelijk dat Afmadow zou gelegen zijn tussen Bullo Gadud en de kustlijn zoals u nochtans beweerde (p. 7). Het is tevens bevreemdend dat u verklaarde dat Bulla Gadud ver gelegen is van de zee (p. 7) hoewel u eerder verklaard had dat Goobweyn aan zee gelegen is (p. 7) en Goobweyn bovendien een dorp was dat zeer dicht gelegen is bij Bulla Gadud (p. 5). Het is merkwaardig dat u de zee als “ver” van Bulla Gadud beschouwt (p. 7) en Afmadow als “dicht bij” Bulla Gadud beschouwt hoewel volgens informatie waarover het CGVS beschikt toch blijkt dat de zee op minder dan 20 km van Bulla Gadud is gelegen terwijl Afmadow ongeveer 60 km van Bulla Gadud verwijderd is (zie informatie in administratief dossier). Hoewel u verklaarde dat er een rivier passeert in de buurt van Bulla Gadud (p. 22) beweerde u aanvankelijk dat u de naam van deze rivier niet kende (p. 22) waarna u verklaarde dat deze rivier ‘Todoba Ashraf’ genaamd is (p. 22) hoewel uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat de rivier die nabij Bulla Gadud stroomt Juba genaamd is (zie informatie in administratief dossier). Naast ‘Todoba Ashraf’ kon u voorts geen enkele andere rivier in Somalië benoemen (p. 22) hetgeen toch bevreemdend is. Hoewel u verklaarde de door u genoemde rivier ‘Todoba Ashraf’ in Goobweyn passeert (p. 22) kon u voorts niet toelichten alwaar de rivier in zee uitmondt (p. 22).

De vaststelling dat u eenvoudige feiten uit uw dagelijkse leefwereld ontbeert maakt dat de kennis die u wel tentoon spreidt - zoals een resem dorpen in de omgeving van Bulla Gadud (p. 3-5) en de leiders van Al-Shabaab (p. 24) – veeleer ingestudeerd dan spontaan en doorleefd overkomt.

Tot slot kan opgemerkt worden dat u gedurende het gehoor voor het Commissariaat-generaal zeer regelmatig blijf gaf van gebrek aan medewerking door de gestelde vragen te ontwijken. Van een asielzoeker mag echter worden verwacht dat hij/zij zijn/haar volledige medewerking zou verlenen aan de asielinstanties van het gastland, en in dat verband alle informatie zou verstrekken die hem/haar door deze instanties wordt gevraagd, teneinde deze laatsten toe te laten om na te gaan of de betrokkene in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus in de zin van de Conventie van Genève.

Ten tweede laat uw socio-politieke kennis over uw regio van herkomst en Somalië in het algemeen te wensen over.

Zo is het merkwaardig dat wanneer de interviewer van het CGVS u vroeg wanneer de oorlog uitbrak in Somalië u aanvankelijk “ik weet het niet” (p. 18) repliceerde en u – na aandringen van de interviewer van het CGVS – schatte dat u ongeveer 25 jaar oud was toen de oorlog in Somalië uitbrak (p. 18) hetgeen toch uiterst bevreemdend is gezien u aldus beweerde – u verklaarde momenteel 36 jaar oud te zijn (p. 2) – dat de oorlog slechts 10 jaar geleden uitbrak hoewel uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat de oorlog in Somalië in 1991 uitbrak en intussen aldus al meer dan 20 jaar woedt (zie informatie in administratief dossier). U verklaarde voorts niets te kunnen vertellen over de aanleiding en de omstandigheden van de uitbraak van de oorlog in Somalië (p. 19) en verklaarde in dit verband “Ik was nomade en woonde in een klein dorp, ik weet niet wat er aan de gang was in de steden” (p. 19) hetgeen merkwaardig is gezien de uitbraak van de oorlog toch een zeer grote impact had op alle burgers van het land. U beweerde niet te weten wat precies gebeurde met de Siad Barre (p. 24). Hoewel u aanvankelijk verklaarde dat Mohamed Siad Morgan vocht in Kismayo (p. 19) en vervolgens verklaarde dat Morgan uw dorp, Bulla Gadud controleerde (p. 21) kon u niet toelichten tegen welke groeperingen Mohamed Siad Morgan precies vocht (p. 19-20) en verklaarde in dit verband slechts te weten dat Morgan vocht tegen Al-Shabaab (p. 19). Hoewel u aanvankelijk melding maakte van het feit dat Barre Hiirale vocht in Kismayo (p. 20) en nadien beweerde dat Barre Hiirale uw dorp controleerde (p. 21) kon u – naast Al-Shabaab – geen andere groeperingen noch krijgsheren benoemen tegen wie Barre Hiirale vocht tijdens de Somalische burgeroorlog (p. 20). Verder verklaarde u verkeerdelijk dat Omar Jess de leider van USC was (p. 20) (zie informatie in administratief dossier), kon u geen andere leiders van USC bij naam noemen (p. 20), verklaarde u dat USC ophield te bestaan (p. 20) doch kon u niet

toelichten wanneer USC ophield te bestaan (p. 20) en verklaarde u voorts niet te weten waar het letterwoord USC voor staat (p. 20). U verklaarde vervolgens dat tussen 1991 en 2008 de krijgsheren Barre Hiirale, Morgan, Omar Jess en Aideed uw dorp Bulla Gadud controleerden (p. 21) doch u beweerde merkwaardig genoeg dat al deze door u genoemde krijgsheren leiders waren van de groepering genaamd USC hoewel uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat dit niet het geval is (zie informatie in administratief dossier). Wanneer de interviewer van het CGVS u vroeg "Wie exact vocht in Bulla Gadud? Sinds de uitbraak van de burgeroorlog tot nu?" (p. 20) repliceerde u "De Hawiye-clan doodde mensen in mijn dorp" (p. 20). Wanneer de interviewer van het CGVS u vervolgens vroeg naar namen van krijgsheren (p. 21) milities (p. 21) of groeperingen die geleid werden door de Hawiye (p. 21) kon u slechts Al-Shabaab uitbrengen (p. 21). Hoewel u verklaarde dat in de loop van de burgeroorlog de Hawiye-clans tegen de Darod-clans vochten (p. 23) kon u niet toelichten welke subclans van de Darod en Hawiye precies tegen elkaar vochten (p. 23-24) hetgeen uiterst merkwaardig is. Wanneer de interviewer van het CGVS u vervolgens vroeg om ministers in de geschiedenis van Somalië te benoemen (p. 24) en toe te lichten tot welke precieze regering ze behoorden (p. 24) en welke precieze ministerpost ze bekleedden (p. 24) kon u slechts 2 ministers bij naam noemen (p. 24) waarvan u niet kon zeggen tot welke regering ze behoorden (p. 24) en al evenmin kon toelichten welke precieze ministerpost ze bekleedden (p. 24).

Ten derde blijkt uit uw gehoor voor het Commissariaat-generaal dat uw clankennis over de regio van Bulla Gadud alsook uw algemene kennis van het Somalische clansysteem bijzonder beperkt is.

Zo verklaarde u tijdens uw gehoor voor het CGVS dat in uw regio vele subclans van de clangroep Dir wonen (p. 9) en verduidelijkte u dat in uw regio meer specifiek de subclans Akishe, Wardeey, Gaadsan en Gurgurre van de clangroep Dir wonen (p. 9) hoewel uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat dit geenszins het geval is (zie informatie in administratief dossier). U verklaarde voorts dat Bulla Gadud het thuisland is van de Wardeey-clan (< Dir) (p. 9), de Wardeey-clan historisch gezien haar thuisland heeft in Bulla Gadud (p. 11) en clanleden van Wardeey de meerderheid uitmaakt in Bulla Gadud (p. 10-11) hoewel dit niet blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en die stelt dat in de regio waar u woonde de clangroep Hawiye haar thuisland heeft en de Biyomaal-clan (< Dir) haar thuisland in de buurt van Jamame heeft (zie informatie in administratief dossier). Voorts verklaarde u dat zowel uw persoonlijke subclan van Wardeey als de persoonlijke subclan van uw echtgenoot (p. 13-14) de volgende is: Wardeey Ali en vervolgens subsubclan Mahadweyne Direed (p. 13). Het is echter merkwaardig dat u verklaarde dat de Wardeey-clan naast de subclan Wardeey Ali en de subsubclan Mahadweyne Direed geen andere subclans of subsubclans zou kennen (p. 15). Wanneer de interviewer van het CGVS u vroeg naar clans die verwant zouden zijn met Wardeey (p. 14) u Biyomaal (p. 14) en Akishe (p. 14) repliceerde en eerder reeds stelde dat Gaadsan en Gurgurre eveneens clans zijn van de clangroep Dir die in uw regio wonen (p. 9) doch dat u – ondanks uw bewering dat er veel Dir in uw regio wonen (p. 9) – geen enkele subclan van Akishe (p. 15), geen enkele subclan van Gaadsan (p. 15) en geen enkele subclan van Gurgurre (p. 15) kon benoemen. Hoewel u verklaard had dat subclans van de Marehan (p. 11), Ogaden (p. 11) en Majertein (p. 11) in uw geboorte- en woonplaats Bulla Gadud wonen (p. 2) kon u geen enkele subclan van Majertein (p. 14) benoemen, kon u geen enkele subclan van Ogaden benoemen (p. 14) en kon u slechts één subclan van Marehan benoemen (p. 14). U verklaarde voorts verkeerdelijk dat Mohamed Siad Barre topt de clangroep Hawiye behoorde (p. 19). Deze vaststellingen zijn echter uiterst bevreemdend gezien het belang van clankennis in de Somalische samenleving. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat in de Somalische samenleving genealogische afstammingslijnen aan kinderen aangeleerd worden vanaf een zeer jonge leeftijd en patriarchale afstamming tot in de details mondeling wordt doorgegeven (zie informatie in administratief dossier).

U beweerde dat uw dochter, Bilan Ibrahim Nuur, bij terugkeer naar Somalië besnijdenis zouden ondergaan. Enerzijds kan de door u aangehaalde vrees dat uw dochter besneden zouden worden bezwaarlijk in aanmerking worden genomen, gezien uw Somalische nationaliteit betwijfeld wordt (cf. supra) en aldus weinig geloof kan worden gehecht aan uw beweerde vrees voor besnijdenis van uw dochters bij terugkeer naar Somalië. Er kan anderzijds worden opgemerkt uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat Al-Shabaab vrouwelijke besnijdenis in alle vormen verboden heeft (zie informatie in administratief dossier).

Uit voorgaande opmerkingen dient te worden geconcludeerd dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw bewering de Somalische nationaliteit te bezitten. Uw kennis van het land dient immers in de eerste plaats te worden afgetoetst aan uw kennis van uw onmiddellijke leefomgeving. Bijgevolg kan geen geloof worden gehecht aan de door u ingeroepen asielmotieven.

Het feit dat u uw verklaringen in de Somalische taal hebt afgelegd vormt geen afdoende bewijs van uw beweerde Somalische nationaliteit, omdat de Somalische taal niet alleen in Somalië zelf wordt gesproken maar eveneens in een aanzienlijk deel van de buurlanden van Somalië, zoals Djibouti, Ethiopië en Kenia (zie informatie in administratief dossier), en doet bijgevolg geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

Uw bewering dat u zou behoren tot een subclan van de clangroep Dir (< Somali) doet evenmin afbreuk aan bovenstaande vaststellingen aangezien uit informatie waarover het CGVS beschikt dat clanleden van de Dir (< Somali) eveneens woonachtig zijn in Ethiopië, Kenia en Djibouti (zie informatie in administratief dossier).

Wat betreft het door u voorgelegde geboortecertificaat (nr. 4361/89) op naam van Amina Elmi Idris opgemaakt te Mogadishu op 16.03.1089 (sic) kunnen volgende opmerkingen gemaakt worden. Ten eerste is het merkwaardig dat u steeds verklaarde dat u geboren werd in Bulla Gadud hoewel het door u voorgelegde geboortecertificaat opgemaakt werd te Mogadishu (zie informatie in administratief dossier). Ten tweede is het merkwaardig dat u tijdens uw gehoor voor het CGVS verklaarde dat u met dit geboortecertificaat op zak naar België reisde (p. 23) hoewel u voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaard had nooit identiteitsdocumenten gehad te hebben (zie gehoorverslag Dienst Vreemdelingenzaken dd. 21 juni 2011, punt 21). Ten derde is het merkwaardig dat het door u voorgelegde geboortecertificaat een schrijffout tegen de Engelse taal (minicipality) bevat alsook een fout in het jaartal van de uitgiftedatum (1089).

Het medisch attest van Dr. Yannick Goubou, opgemaakt te Tielt op 22 mei 2011, dat u voorlegt ter ondersteuning van uw relaas, doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen, omdat aan de hand van de in het attest beschreven letsels niet kan worden vastgesteld wie de daders zijn van de door u beweerde opgelopen verwondingen, noch om welke reden en wanneer deze kwetsuren zouden zijn toegebracht.

Uw reisweg kan, bij gebrek aan geldige documenten ter zake, niet worden nagegaan.

Er dient te worden opgemerkt dat u evenmin subsidiaire bescherming kan worden toegekend.

U heeft immers tijdens uw asielaanvraag niet aannemelijk gemaakt dat u werkelijk de Somalische nationaliteit bezit. Bijgevolg heeft u dan ook niet aangetoond dat u een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zou lopen bij terugkeer naar uw land van oorsprong.

Uit dit alles blijkt dat de elementen die u aanbrengt niet van die aard zijn om te besluiten tot een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Bij de uiteenzetting van de middelen blijkt dat de verzoekende partij opkomt tegen de inhoudelijke motieven van de bestreden beslissing en wil dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de feitelijke beoordeling overdoet. Zij voert dan ook de materiele schending aan.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoekster voert aan dat "er een schending van artikel 48/3 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen voorhanden is doordat het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de

Staatlozen stelt dat verzoekster niet als vluchteling erkend kan worden, daar er geen geloof gehecht zou kunnen worden aan haar bewering dat zij de Somalische nationaliteit bezit en haar kennis van Somalië (geografisch, socio-politiek en clankennis) onvoldoende geloofwaardig zou zijn."

3.2. Verzoekster verklaart van Somalische nationaliteit te zijn en haar hele leven in Bulla Gadud te hebben gewoond. Zij zou Somalië zijn ontvlucht omdat haar familie werd gevisieerd door de Al-Shabaab, die haar dochter wilden besnijden en haar zonen wilden rekruteren en reeds 2 van haar zonen werden vermoord toen ze weigerden om zich bij hen aan te sluiten.

3.3. De asielaanvraag werd afgewezen omdat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters voorgehouden Somalische nationaliteit en afkomst, en derhalve evenmin aan haar hierop gebaseerde asielmotieven.

3.4. Verzoekster voert aan dat zij *"over een geboorte akte beschikt (zie stuk 3) dewelke werd afgeleverd te Mogadishu op 16.03.1989, waaruit duidelijk blijkt dat verzoekster geboren werd te Bulagadud, Somalië, als dochter van de heer Elmi Idris en mevrouw Mariam Chireh op 01.01.1975 en zij bijgevolg de Somalische nationaliteit bezit."* Verzoekster voert ook aan dat zij *"de geboorteakte wel had meegenomen bij haar vlucht, doch dat zij het document vergeten was bij haar eerste gesprek bij Dienst Vreemdelingenzaken"* en betwist dat zij *"bij Dienst Vreemdelingenzaken zou hebben verklaard dat zij geen identiteitsdocumenten had meegenomen vanuit Somalië"*.

3.5. Het is niet aannemelijk dat verzoekster, ook al zou ze vergeten zijn spontaan te melden dat ze een geboorteaattest heeft, bij de concrete vraagstelling uitdrukkelijk verklaarde *"Ik heb nooit identiteitsdocumenten gehad"* (verklaring DVZ). Voorts stelt verzoekster dat zij *"enig kind is en de geboorte akte werd opgemaakt na het overlijden van haar vader toen zij geconfronteerd met de broer van haar vader dewelke de landbouwgrond van haar vader wou innemen. Teneinde dit te verhinderen werd de afstamming officieel vastgelegd in de geboorte akte dewelke werd opgemaakt te Mogadishu"*, hetgeen zij ook reeds aanvoerde op het CGVS (gehoorverslag CGVS, p.23). Verzoekster toont niet aan dat vrouwen erfrecht hebben in Somalië en/of dat ze geërfd heeft. Verzoekster biedt evenmin een aannemelijke verklaring voor de vaststelling dat de akte werd opgesteld in Mogadishu terwijl verzoekster voorhoudt geboren te zijn in Bula Gadud en er haar hele leven te wonen. Ook op het CGVS verklaarde zij in dit verband *"ik ken de reden niet, ik weet niet waarom het Mogadishu was"* (gehoorverslag CGVS, p.23). Indien verzoekster reeds *"23 of 25 jaar"* in het bezit is van dit document, is het niet ernstig dat zij niet weet waarom deze akte werd opgesteld in Mogadishu, terwijl zij zelf afkomstig is van Bula Gadud nabij Kismayo, noch haar eigen geboortjaar *"1975"* en geboortedatum *"01.01"* kent, terwijl deze gegevens uitdrukkelijk vermeld worden in de geboorteakte (gehoorverslag CGVS, p.2). Tenslotte erkent verzoekster *"Dat de geboorte akte een schrijffout bevat"* doch argumenteert dat deze *"is niet te wijten aan verzoekster en doet niet af aan de authenticiteit van de geboorteakte van verzoekster."* De Raad stelt echter vast dat het essentiële, zowel taalkundige als vormelijke en inhoudelijke fouten betreffen, die de geloofwaardigheid van de geboorteakte fundamenteel aantasten. Aldus worden de bevindingen van de commissaris-generaal inzake de geboorteakte niet weerlegd en blijven onverminderd overeind. De neergelegde geboorteakte kan verzoeksters Somalische nationaliteit en afkomst dan ook bezwaarlijk adstrueren. Integendeel, dat verzoekster dergelijk klaarblijkelijk frauduleus stuk neerlegt, tast haar geloofwaardigheid aan.

3.6. Verzoeksters verklaringen kunnen evenmin haar nationaliteit ondersteunen. Integendeel, verzoeksters kennis is uitermate ontoereikend om haar beweerde Somalische nationaliteit aan te tonen. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeksters kennis van haar land en regio van herkomst beperkt is tot het louter opsommen van namen van dorpen, clans en krijgsheren, die zij niet kan situeren in de maatschappij die ze niet kan toelichten. Verzoekster kent een aantal namen van dorpen en steden, in het bijzonder de hoofdplaatsen van administratieve districten, doch weet niet waar deze gelegen zijn (CGVS-verhoor, p.4-8); ze kan geen dorpen situeren die op wandelafstand liggen; ze kent namen van clans maar is onbekend met de onderlinge verhoudingen tussen de clans en hun thuisgebieden (CGVS-verhoor, p.11-18). Bovendien blijken uit verzoeksters verklaringen een aantal geheel onaanvaardbare hiaten die betrekking hebben op de meest elementaire gegevens, zoals het feit dat verzoekster geheel onbekend was met het oorlogsgebeuren in haar regio van Somalië. Verzoekster vermeldt namen van krijgsheren maar weet niet van welke milities zij deel uitmaken en tegen wie ze oorlog voerden (CGVS-verhoor, p.18-22) terwijl dergelijke gegevens om veiligheidsredenen essentieel zijn in een burgeroorlog.

Dat verzoekster zelfs niet wist wanneer deze uitbrak (CGVS-verhoor, p.18) en dus niet kan zeggen of ze voor of tijdens de oorlog huwde kan er enkel op wijzen dat verzoekster niet in Somalië was bij haar huwelijk. Voorts kent verzoekster geen enkele rivier in Somalië (CGVS-verhoor, p.22), weet niet hoe ver haar dorp van de zee verwijderd is terwijl deze gemeente tot de kustregio behoort (CGVS-verhoor, p.7), en ze kent ten slotte evenmin andere sub-clans van de Wardeey-clan waar ze zelf deel van uitmaakte (gehoorverslag CGVS, p.15). Verzoekster is aldus onbekend met Somalië en met de Somalische gemeenschap.

3.6.1. In het verzoekschrift voert verzoekster aan dat zij *“een geheel ongeletterde en onopgeleide vrouw”* is *“die haar volledige leven heeft gewoond in haar geboorte dorp, Bulagadud”* en *“nooit buiten haar dorp gereisd heeft en eventuele reizen naar andere steden of dorpen in de regio steeds werden ondernomen door haar echtgenoot of kinderen.”* Verzoekster meent dat haar onwetendheid *“omtrent de namen en ligging van dorpen, steden en rivieren in de regio in alle windrichtingen”* haar dan ook niet kan aangewreven worden aangezien *“zij hier zelf nooit geweest is, noch inzake opgeleid is, zodat het haar onmogelijk is de afstand en naam van elk dorp/stad correct weer te geven”* en *“enkel kan terugvallen op informatie omtrent de naam en ligging van naburige dorpen en steden van familieleden dewelke een reis buiten het dorp hadden ondernomen.”* Verzoekster wijst er verder op dat zij *“daarenboven lijdt aan epilepsie dewelke resulteren in een slecht geheugen en concentratiestoornissen, dewelke bij verweerster foutief de indruk gewekt hebben dat verweerster trachtte de vragen te ontwijken.”* Wat betreft haar onwetendheid aangaande *“de socio-politieke situatie in de steden”* betoogt verzoekster bovendien dat zij *“geenszins beschikte over moderne communicatiemiddelen”* en *“voor 31 maart 2011 nooit betrokken is geweest bij gevechten, lokaal of nationaal, tussen groeperingen, noch ooit lid geweest is van de verscheidene actieve groeperingen, zodat zij ook niet in detail weet wie de leider was van elke groepering en over welke gebieden deze de controle hadden”*. Tenslotte erkent verzoekster dat *“haar clankennis mogelijk welbeperkt is, doch niet onbestaande is”* en voert aan dat zij *“weinig of nooit in contact kwam met mensen behorende tot andere clans.”*

3.6.2. Verzoekster bevestigt aldus haar onbekendheid met Somalië. Waar verzoekster argumenteert dat zij analfabete en ongeschoold is en over geen moderne communicatiemiddelen beschikte, gaat zij eraan voorbij dat deze elementen geheel irrelevant zijn nu de Somalische maatschappij in essentie een orale maatschappij is en maatschappelijke gegevens dan ook mondeling worden doorgegeven, en waarin vrouwen belangrijke familietaken vervullen. Verzoekster toont dan ook niet aan hoe zij haar hele leven in Bulla Gadud in Somalië kon wonen, reeds 16 jaar gehuwd is en moeder werd van 7 kinderen (verklaring DVZ), maar geen bekendheid heeft met haar directe, ook visuele omgeving, zelfs haar dorp niet kon situeren (gehoorverslag CGVS, p.7-8). De Raad acht het ook bijzonder merkwaardig dat verzoekster sinds haar geboorte tot haar vlucht op 35-jarige leeftijd altijd in haar geboortedorp vertoefde, en zij dit nooit verlaten heeft, terwijl haar kinderen wel regelmatig naar Kismayo reisden. Dat zij niet wist hoe lang haar kinderen erover deden om naar Kismayo te reizen (gehoorverslag CGVS, p.3) wijst erop dat zij deze uitstapjes van haar kinderen nooit gemerkt heeft, wat geenszins ernstig is. Ten slotte kan minstens verwacht worden dat verzoekster als nomade (CGVS-verhoor p. 19 *“Ik was nomade”*) haar directe omgeving kent, minstens deze omgeving die ze te voet kan bereiken.

3.6.3. Verzoekster was tevens onbekend met het Somalische clansysteem, in het bijzonder de onderlinge clanverhoudingen, terwijl blijkt uit het administratief dossier dat de gestructureerde clancontacten het sociale en economische leven bepalen in Somalië en de kennis hiervan onmisbaar is in het dagelijkse leven, het handelsverkeer en bovendien levensnoodzakelijk tijdens gevechten of conflicten. De clan in Somalië is zowel een sociaal bindmiddel als een element van maatschappelijke repulsie, de clanstructuren en de familiale clangeschiedenis worden reeds op zeer jonge leeftijd aan kinderen aangeleerd en doorheen het leven verder geïllustreerd. Dat verzoekster als moeder van 7 kinderen *“weinig in contact kwam”* met andere clans en daarom geen kennis heeft van het clansysteem is strijdig met haar jeugd als nomade en met haar sociale rol als echtgenote van een koranleraar en moeder van 7 kinderen.

3.6.4. De Raad ziet evenmin in dat verzoekster twintig jaar lang een burgeroorlog kon overleven zonder dit te kunnen toelichten en onbekend kon blijven met de strijdende partijen. Evenmin is het zinnig te veronderstellen dat verzoekster pas op 25-jarige leeftijd toen de oorlog reeds 10 jaar woedde, zich ervan bewust werd dat het oorlog was. Verzoekster toont dan ook niet aan een oorlogssituatie meegemaakt te hebben. Immers de burgeroorlog staat centraal in het leven van elke Somaliër en verzoekster had

hierover uitgebreid moeten kunnen vertellen, minstens toelichten hoe ze niettegenstaande de oorlogssituatie kon instaan voor haar groot gezin. Dat verzoekster bovendien beweert dat de rechtstreekse aanleiding voor haar vlucht uit Somalië was dat de Al-Shabaab haar dochtertje wou besnijden terwijl blijkt uit objectieve informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat de Al-Shabaab gekant is tegen vrouwenbesnijdenis, wijst er verder op dat verzoekster onbekend is met de actuele Somalische maatschappij. Verzoeksters voorgehouden Somalische nationaliteit en afkomst komen dan ook klaarblijkelijk verzonnen voor, aldus kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan haar hierop gebaseerde asielmotieven.

3.6.5. Het medische attest dat verzoekster neerlegde kan het asielrelaas niet staven. Dergelijk medisch attest kan immers hoe dan ook geen sluitend bewijs vormen voor de omstandigheden waarin verzoekster de verwondingen heeft opgelopen. De geneesheer doet enkel vaststelling betreffende de gezondheidstoestand van een patiënt; rekening houdend met zijn bevindingen kan hij vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen; doch kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarbij deze werden opgelopen. Voorts zijn verwijzingen naar *“de ontelbare verslagen van internationale organisaties inzake de veiligheidssituatie en het gebrek aan godsdienstvrijheid in Somalië”* en in het bijzonder *“naar het jaarlijks verslag van de Commissie van de Verenigde Staten inzake godsdienstvrijheid (mci 2011), het verslag van de Veiligheidsraad d.d. 09.12.2011, alsook de vele opvolgingsverslag inzake A1-Shabaab en de praktijken die deze groepering crop nahoudt inzake de behandeling van kinderen (ontvoeringen, gedwongen deelname in een gewapend conflict, verkrachtingen en gedwongen huwelijken)”*, niet relevant nu deze informatie betrekking heeft op Somalië terwijl verzoekster zoals blijkt uit wat voorafgaat geen enkele band aantoont met Somalië en dus evenmin aantoont dat ze met haar dochtertje naar Somalië zal teruggaan.

3.6.6. Verzoekster voert aan zonder hiervoor medische attesten neer te leggen, dat zij aan epilepsie lijdt en haar geheugen hierdoor is aangetast. Echter blijkt uit haar gehoor dat verzoekster abstracte ingestudeerde namen goed kan onthouden en ze als 35-jarige gehuwde vrouw en moeder van 7 kinderen geen gegevens kent uit haar leefwereld die geen studie vergen maar die louter door haar aanwezigheid in Somalië werden opgedaan. Verzoekster beperkt zich voorts tot het louter herhalen en bevestigen van haar asielmotieven doch biedt geen aannemelijke verklaring voor haar manifeste onbekendheid met Somalië. Er kan dan ook enkel geloof worden gehecht aan verzoeksters voorgehouden nationaliteit en afkomst, noch aan de hierop gebaseerde asielmotieven. De Raad dient aldus vast te stellen na een grondig heronderzoek van de stukken uit het administratieve dossier dat de commissaris-generaal terecht tot de ongelooftwaardigheid van het relaas heeft besloten.

3.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire beschermingsstatus

4.1. Verzoekster voert aan dat *“er een schending van artikel 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, evenals van artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens (EVRM) voorhanden is, vermits door het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen wordt geoordeeld dat er in hoofde van verzoekster geen reed risico op bet lij den van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.”*

4.2. Verzoekster verwijst in dit verband naar dezelfde argumenten als diegene die zij aanvoerde inzake de vluchtelingenstatus, en merkt bovendien op *“dat de centrale overheid te Somalië er tot op heden niet in slaagt om de volledige controle over haar grondgebied te verkrijgen en gevechten tegen Al-Sbabaab aanhouden. De overheid van Somalië slaagt er niet in om de veiligheid van al haar burgers te garanderen. Dat verzoekster dan ook meent dat er in haar hoofde een reed risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van haar leven als gevolg van het willekeurig geweld dat er heerst in Somalië en Bulagadud.”*

4.3. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoeksters verklaringen noch uit de andere

elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Wat artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet betreft benadrukt de Raad dat aangezien verzoeksters voorgehouden Somalische nationaliteit geenszins kan overtuigen, zij evenmin aannemelijk maakt dat haar vraag om subsidiaire bescherming dient te worden afgewogen ten opzichte van de situatie in Somalië. De opmerkingen in het verzoekschrift inzake de algemene situatie in Somalië en de toegevoegde algemene informatie, zijn dan ook niet relevant.

4.4. Verzoekster toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig november tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK